

Črnogorsko. Pred tednom je dospel v barsko pristanišče parnik »Rostov« z raznovrstnimi vojnimi potrebščinami, kakor 30tisoč pušk, 15 milijonov patronov, mnogo topov in dinamita. To vse je podaril ruski car Nikolaj črnogorskemu knezu.

Turško. Ustaja v Macedoniji še ni končana. Okrog Monastira in Sereza ustaši požigajo mohamedanske vasi. V selu Trnovo v drinopoljskem okraju pa je 56 ustašev z dinamitom razstrelilo nekaj poslopij in odslo. Več ljudi je mrtvih.

Špansko. Vojni minister je izdal novo povelje, da mora biti pripravljenih v 12 dneh zopet 20tisoč rezervnikov, ki imajo v enem mesecu odriniti na Kubo. Tudi je odredil, da se nakupi še 22tisoč Manserjevih pušk in 8tisoč karabinarjev. Ako vlada toliko potrebuje za Kubo, potem njena poročila o ondotnih zmagah gotovo niso resnična.

Za poduk in kratek čas.

Mihaelu Srncu v spomin.

Ko so v nedeljo, 25. avgusta zjutraj zapeli v Rušah mrtvaški zvonovi in se je raznesel glas: »Mihael Srnc, po domače Marolt, je umrl«, zaplakala je ruska župnija, ker zgubila je svojega najboljšega, najblažjega župljana. Razžalostil se je ob tej vesti mnog prijatelj in znanec njegov, ker vsak je bil prepričan: Marolt je bil le jeden ne le v ruski fari, temveč daleč na okrog; in njega zdaj ni več!

Čut ljubezni in hvaležnosti me nagiba, da mu postavim mal spominek v »Slov. Gospodarju«, čegar zvest bralec je bil rajnik mnoga leta, njemu v časten spomin, nam pa v spodbudo in posnemanje.

Rajni Mihael Srnc se je narodil 25. septembra 1826 na Smolniku v ruski župniji kot najstari sin velikega posestnika Mihaela Srnc. Ko je mladeniška leta prav spodbudno preživel in je prišel čas, da je moral kot prvorojenec breme gospodarstva prevzeti, poiskal si je l. 1858. družico, ki bi mu pomagala nositi trud in skrbi gospodarstva. Pri tem ni gledal toliko na bogastvo, temveč na blago srce. In res, Bog mu je dal srečo, da si je našel za nevesto devico, ki je bila blazega, ponižnega in pobožnega srca, namreč Marijo Glaser iz dobro znane Glaserjeve rodbine v ruski župniji. »Kdor najde dobro ženo, najde nekaj dobrega«, beremo v bukvalah Pregovorov 18, 22.; in res, rajni Marolt je sam večkrat rekel, kako srečen je, da si je našel tako dobro ženo! Zato tudi med njima ni bilo prepira, temveč je vladala lepa zastopnost in zakonska ljubezen. Delila sta med seboj veselje in srečo, pa tudi pomagala drug drugemu nositi žalost in nesrečo. To se je kazalo posebno lepo ob dolgi boleznii rajnega. Čeravno je imel posebno postrežnico, vendar je kaj pogostno klical »mater«, ki je tudi, čeprav sama večkrat bolehu, mu skoro noč in dan kakor dober angelj na strani stala in mu stregla.

Bog je blagoslovil njiju zakon in jima dal več otrok, izmed katerih še živi 5 sinov. Dobro vedoč, da bo moral Bogu dajati odgovor od svojih otrok, skrbel je, da bi jih prav dobro krščansko vzgojil. Sicer se mu ni izpolnila srčna želja, da bi vsaj jednega sina videl kedaj kot mašnika stati pred oltarjem Gospodovim, skrbel pa je, da bi v drugih stanih, katere so si izvolili, pošteno, krščansko živeli. Zato je tudi svoje sine, čeravno že odrasle in same svoje gospodarje, kedar so ga obiskavali, vedno opominjal, naj ne pozabijo lepih krščanskih navad, ki so jih doma videli.

Rajnik je bil tudi dober gospodar, ki je skrbel za red in poštenost pri svoji obilni družini in tudi, kolikor je prav, da si ohrani in pomnoži posvetno premoženje. Postavil je čisto na novo hišo in tudi gospodarsko poslopje, dvoje posestev prikupil — in zapustil vse v najlepšem redu. Saj dober kristjan skrbi tudi za posvetno premoženje, katero mu je Bog izročil v skrb! In kaj naj rečem o rajnem Maroltu kot sosedu, kot občanu? Z jedno besedo: ljubilo in spoštovalo ga je vse! Lepo so omenili č. g. župnik v nagrobnem govoru, da rajnik gotovo ni imel ne jednega sovražnika.

Ganljivo je bilo opazovati, kako so ga vsi veselo pozdravljali, če je prišel v njih sredo; kako so se tudi v njegovi hiši radi shajali na vesel pomenek, ali pa, da so pri njem iskali sveta. Pri tej priliki omeniti moram njegovo veliko gostoljubnost. Kaj rad je zbiral prijatelje okolu sebe. Našel si pogostno pri njem goste raznih stanov, katere je vse z jednako ljubeznijo sprejemal. Pa ne le gostoljuben do prijateljev, temveč tudi usmiljen do ubogih je bil. Revez ni šel od njega brez daru, nabiralce za dobre namene je vselej obdaril, podpiral je rad uboge dijake itd. Zato ga je tudi Bog s posvetnim premoženjem obilno blagoslovil! (Dalje prih.)

Smešnica. Gospod svojemu dolžniku: »To je vendar nesramno! Meni ste toliko dolžni, včeraj pa sem vas videl, kako ste v gostilnici pečeno pišče obirali in najboljšo starino skrkali!« — Dolžnik: »Pa ste me tudi videli plačati?«

Razne stvari.

(J a v n i s h o d) skliče politično »Slovensko društvo« v nedeljo, dne 15. septembra t. l. popoldne ob 3. uri v gostilnici gosp. Petra Novaka v Slov. Bistrici. Govorili bodo gg. poslanci dr. Radaj, Fr. Robič in dr. Gregorec.

(V o l i l s k i s h o d) skliče g. poslanec M. Vošnjak v Brežicah v »Narodnem domu« v nedeljo, dne 15. sept.

(Slovensko politično in gospodarsko društvo v Ljutomeru) priredi dne 15. septembra 1895 svoje tretje redno zborovanje v Gornji Radgoni s sledečim vsporedom: 1. O političnem položaju; govori deželni poslanec g. dr. Iv. Dečko. 2. O obrtniškkih zadevah; govori g. Martin Karba. 3. O solah; govori g. Drag. Hribar. 4. Gospodarski govor ima g. J. Košar. Začetek ob 3. uri popoldne v gostilnici g. J. Skrleca. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

(Kmečko bralno društvo) pri Sv. Križu pri Mariboru bode zborovalo v nedeljo, dne 8. septembra t. l. ob 5. uri popoldne v Koroščevi gostilnici. Na dnevnem redu so poudčni govori, petje in prosta zabava. Na obilno udeležitev prijazno vabi odbor.

(Nadvojvoda Ladislav) je na Ogerskem na lovu zadel divjo mačko, pa ne da bi obležala. Mačka je bežala, nadvojvoda pa je hitel za njo; med tem pa se spodtakne in pade, puška se sproži in krogla zadene nadvojvodo v desno nogo nad kolenom in mu zdrobi kost.

(Bela žena.) Dne 4. septembra zjutraj je pri usmiljenih bratih v Gradcu umrl č. g. bogoslovec III. leta Jožef Gobec, doma iz rogaške župnije. Letos bi moral imeti novo sv. mašo, pa Bog je drugače sklenil. Naj v miru počiva!

(Slovenske Maticе) XXX. občni zbor bode v četrtek, dne 26. septembra ob 1/2 5. uri popoldne v mestni dvorani. Vrsta razpravam: 1. Predsednikov oговор. 2. Letno poročilo tajnikovo o odborovem delovanju. 3. Računi o društvenem novčnem gospodarstvu v dobi od 1. prosinca do 31. grudna 1894. leta. 4. Vo-